

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **I. P. G.**, bytom L., H., právne zastúpeného: JUDr. Lubomírom Müllerom, advokátom so sídlom Praha 5, Symfonická č. 1496/9, proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o výšku sirotského dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. novembra 2011, č. k. 3Sd/22/2011-35, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. novembra 2011, č. k. 3Sd/22/2011-35 **m e n í** tak, že odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume **219,49 Eura** na účet jeho právneho zástupcu, JUDr. Lubomíra Müllera, vedený v Č., pobočka P. - C. Č. M., č. X., IBAN: C., SWIFT (BIC): C., do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd odporkyňi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 237,22 Eur.

Uznesenie krajského súdu napadla odporkyňa včas podaným odvolaním. Namietala nesprávne priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za odvolanie zo dňa 15. marca 2011 vo výške 57,00 Eur + rež. paušál vo výške 7,41 Eur, lebo odvolanie bolo podané na základe

nesprávneho výroku krajského súdu, za čo odporkyňa nemôže byť zodpovedná. Navrhovala uznesenie krajského súdu zmeniť a priznať navrhovateľovi náhradu trov konania iba vo výške 172,81 Eur.

Navrhovateľ k podanému odvolaniu uviedol, že odvolanie bolo podané dôvodne o čom svedčí i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. júla 2011, sp. zn. 9So/76/2011, ktorým bolo navrhovateľovmu odvolaniu vyhovené. Súhlasil s názorom odporkyne, že nenesie zodpovednosť za nesprávny výrok prvostupňového súdu. Je však zodpovedná za vadné rozhodnutie, kvôli ktorému celý spor vznikol. Ak zákon pripustil v danom prípade možnosť podania odvolania proti rozhodnutiu súdu I. stupňa, potom odporkyňa musí niesť dôsledky svojho nesprávneho rozhodovania i tým, že sa navrhovateľ môže svojich práv domáhať (vrátane náhrady nákladov konania) i v odvolacom konaní. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil a priznal navrhovateľovi i náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie i konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zmeniť.

Odvolanie odporkyne smerovalo proti výške priznanej náhrady trov konania.

Napadnutým uznesením krajský súd zaviazal odporkyňu k náhrade trov konania za 4 právne úkony a 4x rež. paušál v sume 237,22 eur. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal zo záväzného právneho názoru Najvyššieho súdu zo dňa 8. júla 2011, č. k. 9So/76/2011-22, ktorým bolo rozhodnutie krajského súdu zo 4. marca 2011, č. k. 3Sd/22/2011-10 v časti o nepriznaní náhrady trov konania navrhovateľovi zrušené z dôvodu, že krajský súd v danom prípade neskúmal splnenie podmienok podľa § 146 ods. 2 O.s.p.

V danej veci bol návrh na začatie konania vzatý späť pre správanie sa odporcu, keďže odporkyňa dňa 24. novembra 2011 vydala nové rozhodnutie, ktorým zmenila napadnuté rozhodnutie z 29. októbra 2009. Navrhovateľ teda vzal späť dôvodne podaný návrh a v zmysle § 146 ods. 2 v spojení s § 246c O.s.p. je odporkyňa povinná navrhovateľovi nahradiť účelne vynaložené trovy konania.

Námietka odporkyne, že nezavinila vznik trov, spojených s podaním odvolania proti uzneseniu krajského súdu zo 4. marca 2011 je síce správna, avšak vzhľadom na to, že

v konaní bola neúspešná, v zmysle § 250l ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 a § 142 ods. 2 vetou druhou O.s.p. je povinná zaplatiť navrhovateľovi úplnú náhradu účelne vynaložených trov tohto konania. Účelne vynaloženými boli aj trovy spojené s poskytnutím služby právnej pomoci – podaním odvolania proti uzneseniu krajského súdu zo 4. marca 2011 a to bez ohľadu na to, že ich vznik bol vyvolaný nesprávnym rozhodnutím krajského súdu.

Krajský súd však náhradu trov priznal v nesprávnej výške.

Podľa § 11 ods. 4 druhá veta vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo 655/2004 Z. z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v dávkových veciach sociálneho poistenia je jedna trinástina výpočtového základu.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a/, b/ cit. vyhlášky odmena právnenému zástupcovi navrhovateľa patrí za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady v roku 2009 s klientom vo výške 53,49 Eura + režijný paušál vo výške 6,95 Eura, za návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, podaný 29. marca 2009 vo výške 53,49 Eura + režijný paušál vo výške 6,95 Eura, za späťvzatie návrhu dňa 24. marca 2010 vo výške 55,49 Eura + režijný paušál vo výške 7,21 Eura a za odvolanie proti uzneseniu krajského súdu o zastavení konania a nepriznaní náhrady trov konania žiadnemu z účastníkov, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej patrí podľa § 14 ods. 3 písm. b/ citovanej vyhlášky odmena vo výške 28,50 Eura (57,00:2=28,50) + režijný paušál vo výške 7,41 Eura.

Celkovo teda navrhovateľovi patrí náhrada trov konania pred súdom prvého stupňa v sume 219,49 Eura, preto odvolací súd v zmysle § 220 O.s.p. zmenil napadnuté uznesenie tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol vzhľadom na čiastočnú úspešnosť odporkyne a navrhovateľa v odvolacom konaní podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 vetou treťou O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 11. júna 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská